

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Karl, Verasztó, Bleyer Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. K. T. és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 21-én kelt 5.G.40.941/2008/29. számú ítélete ellen az alperes által 30. sorszám alatt előterjesztett és Gf.3. sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A 2008. szeptember 19-e óta felszámolás alatt álló alperes 2006. február 20-án Cg.01-09-864794 cégjegyzékszámra lett a cégnyilvántartásba bejegyezve. Az alperesnek a perbeli időszakban két tagja volt. Az egyik tagja a felperes, aki a 2008. április 25-én kelt, változásokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés tanúsága szerint az összesen leadható 300 db szavazat 3%-ával, azaz 10 db szavazattal rendelkezett. A felperes 2005. november 25-től látta el az alperes ügyvezetését.

Az alperes a 2008. április 25-én kelt, taggyűlési jegyzőkönyv elnevezésű iratában három taggyűlési határozatot rögzített. Az 1/2008.04.25. számú határozat szerint a társaság hozzájárul, hogy a felperes ügyvezetői tisztsége 2008. április 25. napjától megszűnjön azzal, hogy kötelezi a lemondott ügyvezetőt a társaság valamennyi iratának, eszközének dr. Cz. I. részére történő átadására legkésőbb 2008. május 30-ig. A 2/2008/04.25. számú határozat értelmében a társaság új ügyvezetője határozatlan időtartamra dr. Cz. I. . A 3/2008/04./25. számú határozat alapján az alperes új tevékenységekkel bővítette a tevékenységi köreit. A taggyűlési

jegyzőkönyv tanúsága szerint jelen volt a taggyűlésen a felperes, az alperesi társaság másik tagjaként az I.-S. Kft., valamint meghívottként dr. K. T. és R. G. . A jegyzőkönyv 2. oldala szerint a felperes elhagyta a taggyűlés helyszínét anélkül, hogy aláírta volna a jegyzőkönyvet. Emiatt a 3. sorszámú határozat meghozatalában csak az I.-S. Kft. vett részt, míg az 1. és 2. sorszámú határozatokat a tagok egyhangúan hozták meg. A taggyűlési jegyzőkönyvet az alperes ügyvezetőjeként, valamint az I.-S. Kft. ügyvezetőjeként dr. Cz. I. írta alá.

Az alperes a Fővárosi Bírósághoz mint Cégbírósághoz 2008. május 8-án benyújtott változásbejegyzési kérelmében kezdeményezte a felperes ügyvezetői tisztsége törlését, valamint dr. Cz. I. vezető tisztségviselőként, valamint a módosított tevékenységi köreinek a cégnyilvántartásba való bejegyzését. A cégbíróság a változásokat 2008. május 16-án kelt és 2008. június 19-én közzétett határozatában bejegyezte.

A felperes 2008. június 19-én benyújtott keresetében az alperes taggyűlése 1/2008.04.25., 2/2008.04.25. és 3/2008.04.25. számú határozatainak hatályon kívül helyezését kérte a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 46. § (2) bekezdése alapján. Előadta, hogy 2008. május 9-én a céginformációs rendszerből letöltött iratjegyzék alapján értesült a fenti határozatokban foglalt változások bejegyzése iránti kérelem előterjesztéséről. Állítása szerint a taggyűlési jegyzőkönyvben rögzítettek valótlanok, így különösen a jelenlévők felsorolására, a jognyilatkozata megtételére, a taggyűlési határozatok meghozatalára, a taggyűlés helyszínének jegyzőkönyv aláírása nélküli elhagyására vonatkozó részek. A jegyzőkönyv tartalmi valótlanságainak felsorolásán kívül eljárási jogsértésekre is hivatkozott. Ide sorolta azt, hogy ügyvezetőként az ő feladata lett volna a taggyűlés összehívása, ezért a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kellett volna a tagoknak a taggyűlés megtartására vonatkozó egyhangú hozzájárulását a szabálytalan összehívás miatt. Sérelmezte azt is, hogy a taggyűlés nem választott jegyzőkönyv hitelesítő személyt, valamint a jegyzőkönyv nem tartalmazza a saját aláírását, amelyre ügyvezetői minősége miatt lett volna szükség. A napirendi pontok közlésének hiányában valamennyi tagnak egyhangúan el kellett volna fogadnia a taggyűlésen a napirendi pontokat. Állította, hogy az 1/2008.04.25. számú határozat meghozatalában nem vehetett volna részt, mivel a határozat a tagsági jogviszonyának megszűnésére vonatkozott. Érvelése szerint a határozatok érvénytelennek minősülnek, mivel a tagok a szabálytalanul megtartott taggyűlésen hozott határozatok érvényességét utóbb nem ismerték el a Gt. 20. § (3) bekezdése alapján. Kifogásolta azt is, hogy a jegyzőkönyv nem tartalmazza a taggyűlés helyét, idejét, a jelenlévők által képviselt szavazati jog mértékét, rendelkezést a társasági szerződés módosításáról. Azt sem tartotta elfogadhatónak, hogy nem egyértelmű, mi adott okot az egységes szerkezetű okirat elkészítésére. Az egységes szerkezetű társasági szerződés olyan kérdésekben is módosításra került, amelyről a taggyűlési jegyzőkönyv nem tartalmaz rendelkezéseket. Hangsúlyozta, hogy a társasági szerződést módosító okiraton hiányzik az aláírása, azt kizárólag dr. Cz. I. írta alá. Dr. Cz. I.-nak az ügyvezetői tisztsége elfogadását is ellentmondásosnak értékelte, mivel a taggyűlésen a tisztség elfogadásához támasztott feltételeket az elfogadó

nyilatkozata már egyáltalán nem tartalmazta, és a változást 2008. április 25-i hatállyal jegyezték be a cégjegyzékbe.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az alperes tagjai közt a viszony 2008. április 25-én még nem romlott meg, és az alperes a tagok előzetes megállapodásának megfelelően taggyűlést tartott. A taggyűlésen üzleti érdekeltsége miatt R. G. is jelen volt, ahol meghozták a támadott határozatokat. Álláspontja szerint a felperes lemondása miatt az 1. sorszámú határozatot meg sem kellett volna hoznia. A határozatok meghozatalánál a felperes is jelen volt, aki a 3. sorszámú határozat meghozatala előtt elfoglaltságra hivatkozással elment, és ígéretével ellentétben nem jött vissza aláírni a jegyzőkönyvet. Hangsúlyozta, hogy a felperes valótlanul állít azzal, hogy nem volt jelen a taggyűlésen. Vitatta a felperes perlési jogosultságát is, mivel az ügyvezetői tisztségről való lemondást követően a 2. és 3. sorszámú határozatban foglaltak nem sértik a felperes jogát vagy jogos érdekét. A társasági szerződés módosítását a jogszabályváltozások miatt kötelező volt végrehajtani.

Kérte a Budapest V. Kerületi Rendőrkapitányság előtt okirat hamisítás miatt lefolytatott büntetőeljárás anyagának beszerzését, mivel abban az eljárásban széleskörű bizonyítást végeztek el arra vonatkozóan, hogy volt-e taggyűlés, és azon jelen volt-e a felperes.

Az elsőfokú bíróság a 2010. szeptember 21-én kelt 5.G.40.941/2008/29. számú ítéletében az 1/2008.04.25., a 2/2008.04.25. és a 3/2008.04.25. számú taggyűlési határozatokat hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 77.250 forint perköltséget. A határozata indokolásában rögzítette, hogy a 2007. augusztus 10. napján kelt, módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés szerint az alperesre a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Megállapította, hogy a 2008. április 25-én kelt jegyzőkönyv nem tartalmazza a szabályszerű összehívás nélkül megtartott taggyűlés miatt szükséges, a Gt. 20. § (3) bekezdésében meghatározott hozzájárulást, ezért ez a jegyzőkönyv önmagában nem bizonyítja azt, hogy a taggyűlésen mindkét tag jelen volt és a taggyűlés megtartásához hozzájárult. A jegyzőkönyv hitelessége azért is megkérdőjelezhető, mert nem tartalmaz a jegyzőkönyv hitelesítőjének megválasztásával kapcsolatos rendelkezést, valamint senki nem írta alá a jegyzőkönyvet hitelesítőként. Nem tartalmazza továbbá a taggyűlés helyét, idejét, a jelenlévők által képviselt szavazati jog mértékét. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ezek a hiányosságok önmagukban még a taggyűlési határozatok érvényességét nem érintették volna, ha a perben bizonyítást nyer az, hogy a határozatok meghozatalára szabályszerű taggyűlésen szabályszerűen került sor. Emiatt azt vizsgálta, megállapítható-e az, hogy az alperes a Gt. 20. § (3) bekezdése szerint szabályszerű taggyűlést tartott, illetve a tagok szabályszerűen hozták-e meg a határozatokat. Az elsőfokú bíróság ennek vizsgálata során nem fogadta el az alperesnek a taggyűlés megtartására vonatkozó állítását és az annak alátámasztására felsorakoztatott tanúvallomásokat.

Az alperes jogi képviselőjének, dr. K. T. nak a nyilatkozatát egyrészt ellentmondásosnak értékelte, másrészt az alperes másik tagjának az ügyvezetőjével, dr. Cz. I.-val korábban fennálló házassága és a vitatott taggyűlési jegyzőkönyv ellenjegyzése miatt nem tekintette érdektelennek. Érvelése szerint a tanú a 17. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldalán előbb arra hivatkozott, hogy a tagok a rendkívüli taggyűléshez hozzájárultak, amit az bizonyít, hogy megjelentek és őt jogi képviselőként odahívták, majd a bíróság kérdésére azt állította, mindenki mondta, hogy taggyűlést akarnak tartani. A tanú a per során jogi képviselőként úgy nyilatkozott, hogy kb. 10 percig tarthatott a taggyűlés, majd a néhány hónappal később foganatosított tanúkenti meghallgatásán már nem emlékezett arra, hogy mennyi ideig tartózkodott abban a szobában, ahol elmondása szerint a taggyűlés folyt. A taggyűlés összehívását kezdeményező személyről sem tudott nyilatkozni. A felperes és a büntetőeljárásban meghallgatott tanúk vallomása szerint is e megbeszélésre késve érkezett az alperes jogi képviselője, aki tanúkenti meghallgatásán úgy nyilatkozott, hogy akkor, amikor a felperes, dr. Cz. I. és R. G. megérkeztek, az irodában már más is tartózkodott. Az elsőfokú bíróság a tanúvallomásnak ezzel a részével kapcsolatban azt rögzítette, hogy erről a tanúnak nem lehetett tudomása, ha késett. Azt is megállapította, hogy az alperes jogi képviselője a tanúkenti meghallgatásakor már nem említette azt, hogy a taggyűlés tovább folyt a felperes távoztása után és azon egy újabb határozatot is hoztak. A jegyzőkönyvvezető neve nem szerepel a jegyzőkönyvben, ezért valószínűleg a jegyzőkönyvvezető nem volt jelen a taggyűlésen, a jegyzőkönyv nem a taggyűlésen készült. Ezt támasztja alá dr. K. T. tanú vallomása is, amikor úgy nyilatkozott, hogy a jegyzőkönyv lediktálása céljából kiment abból a szobából, ahol a taggyűlés zajlott. Az elsőfokú bíróság érthetetlennek tartotta, hogy amennyiben a jegyzőkönyv a tanú vallomása szerint egy jogi sablon, akkor a jogász által szerkesztett jegyzőkönyv miért nem tartalmazza a Gt. 20. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatot. A tanú azt is állította, hogy a jegyzőkönyvnek a felperes részéről történő aláírása elmaradt. Az elsőfokú bíróság szerint kérdés azonban az, hogy a felperesnek milyen minőségben kellett volna a jegyzőkönyvet aláírnia, ha a jegyzőkönyv szerint ügyvezetői megbízatásáról lemondott, valamint hogyan készülhetett volna el a jegyzőkönyv a felperes jelenlétében, ha a felperes távoztása után a taggyűlés továbbfolyt.

A többi tanú a tárgyaláson nem jelent meg, illetve nem tett nyilatkozatot, ezért az elsőfokú bíróság e tanúknak a beszerzett iratok alapján, a büntetőeljárás során tett vallomását vette figyelembe.

Dr. V.né M. K. tanúvallomását azért nem fogadta el a taggyűlés megtartásának bizonyítékául, mivel a taggyűlésen nem volt jelen, ezért az ott tett nyilatkozatokról, így arról, hogy a felperes hozzájárult a taggyűlés tartásához, nem lehet közvetlen tudomása. A vallomása ellentmond a taggyűlési jegyzőkönyvben foglaltaknak, valamint dr. K. T. tanúvallomásának, mert nem tett arról említést, hogy a taggyűlés a felperes távoztása után továbbfolyt. Előadása azért is ellentmondásba keveredett dr. K. T. vallomásával, mert állítása szerint ez a megbeszélés több óráig tartott.

Az elsőfokú bíróság F. A.né tanút nem tartotta érdektelennek, mivel egy olyan cégnek az alkalmazottja, amelynek dr. K. T. az egyik tulajdonosa. A vallomását ellentétesnek találta a jegyzőkönyvben foglaltakkal és dr. K. T. vallomásával, mivel azt nyilatkozta, hogy dr. K. T. feltett pár kérdést szavazásra, melyet megszavaztak,

eredményre vezetett. Ezzel szemben dr. K. T. azt adta elő, hogy miután egyhangúan megbeszélték a felperes ügyvezetői tisztségéről való lemondását és azt, hogy dr. Cz. I. legyen az új ügyvezető, akkor erről közösen meghozták a döntést. Szavazásról nem tett említést. A tanú nem tett említést a taggyűlési jegyzőkönyvben szereplő azon megállapításról sem, hogy a felperes a taggyűlés befejezése előtt távozott. F. A.né tanúval szemben dr. K. T. a büntetőeljárás során úgy nyilatkozott, hogy a felperes és R. G. a zárt ajtók mögött vitatkoztak egymással. A perben tett tanúvallomása szerint is R. G. idegesen viselkedett. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Gt. 20. § (3) bekezdése szerinti hozzájárulás kell a taggyűlés megtartásához, tehát nem elég az, amelyet F. A.né tanúként elmondott, amelynek értelmében mindenkinek egyértelmű volt a találkozó taggyűlési minősége. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint dr. Cz. I. tanúvallomása annak ellenére ellentmond a taggyűlési jegyzőkönyvben foglaltaknak és dr. K. T. tanúvallomásának, hogy szerinte is a felperes és R. G. előzetes megállapodása alapján történt az ügyvezetőváltás. Kérdéses azonban, hogy miről beszéltek a taggyűlésen 1 órán keresztül, mivel a tanú szerint ennyi ideig tartott a taggyűlés. Dr. Cz. I. a taggyűlést követő 5 hónappal később történt kihallgatása alkalmával már arra sem emlékezett, hogy az ügyvezetőváltáson kívül a taggyűlésnek más témája is lett volna. A nyilatkozata nincs összhangban a taggyűlési jegyzőkönyv szövegével sem, mivel abban az szerepel, hogy a felperes a taggyűlés közben távozott, majd meghozatalra került a 3/2008/04.25. számú taggyűlési határozat. A felperes távozásakor ezért nem lehetett kész a jegyzőkönyv, annak teljes tartalmáról a felperes nem tudhatott.

Az elsőfokú bíróság a taggyűlés megtartására vonatkozó jegyzőkönyv hitelességét és a valóságnak megfelelőségét azért is megkérdőjelezte, mivel a taggyűlési jegyzőkönyv tanúsága szerint dr. Cz. I. az ügyvezetői tisztséget bizonyos feltételek fennállása esetén fogadta el. Az ugyanazon a napon kelt elfogadó nyilatkozata viszont ezeket a feltételeket már nem tartalmazta, pedig nyilvánvaló, hogy ezek a feltételek ugyanazon a napon nem teljesülhettek. Ellentmondásosnak ítélte a tanúknak azt a nyilatkozatát is, hogy a felperes a visszatérésére és a jegyzőkönyv aláírására vonatkozóan ígéretet tett, mert a taggyűlési jegyzőkönyvben nem volt hely biztosítva a felperes aláírására. Azt is kérdésesnek minősítette, hogy a felperesnek az ügyvezetői tisztségről való lemondását követően milyen tisztségben kellett volna a jegyzőkönyvet aláírnia.

Az elsőfokú bíróság ezeknek az ellentmondásoknak a mérlegelését követően nem találta bizonyítottnak, hogy 2008. április 25-én az alperes taggyűlést tartott, amelynek megtartásához a felperes a Gt. 20. § (3) bekezdése szerint hozzájárult.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú határozat megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Előadta, hogy az alperes a tagjainak megállapodása alapján a tagok teljes egyetértésével tartotta meg a taggyűlést a Gt. 20. § (3) bekezdése szerint és hozta meg a határozatokat a Gt. 20. § (4) bekezdésének megfelelően. Hangoztatta, hogy az ügyvezetői tisztségről történő lemondáshoz nem szükséges a taggyűlés határozata, ebben az esetben a lemondás azonnal hatályosul, a taggyűlés csupán tudomásul veheti a lemondást. Egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával,

hogy a taggyűlési jegyzőkönyv hiányosságai nem érintik a taggyűlési határozatok érvényességét.

Kifogásolta az elsőfokú bíróságnak a tanúk vallomásaival kapcsolatban megállapított következtetéseit. Dr. K. T. az első meghallgatásakor előadta, hogy a tagok a taggyűlés megtartásához egyhangúan hozzájárultak. A tanú a több hónappal későbbi második meghallgatása alkalmával már nem emlékezett a pontos körülményekre, amelyet az elsőfokú bíróság az alperes terhére értékelt. Álláspontja szerint azonban a két vallomás között nincsenek ellentmondások. Sérlemelte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a dr. Cz. I.-val fennálló házassága miatt nem tekintette érdektelennek dr. K. T. t. Érvéle szerint dr. K. T. nak semmilyen jogi érdekeltsége nem volt a határozatok meghozatalában, a Pp. szerint az újonnan megválasztott ügyvezetővel nem áll rokonságban, csupán valamennyi tag által meghatalmazott jogi képviselő volt az eljárás során.

Kiemelte, hogy az ügyben indult büntetőeljárás során tett tanúvallomások, így dr. V.né M. K. , F. A.né és dr. Cz. I. vallomása egyértelműen alátámasztották a taggyűlés megtartásának tényét.

Dr. V.né M. K. megerősítette, hogy a tagok nem megbeszélést, hanem taggyűlést tartottak, valamint a jegyzőkönyvezés megtörténtét. F. A.nét nem lehet elfogultnak tekinteni, mivel az őt foglalkoztató cégnek dr. K. T. csak a résztulajdonosa és jogi képviselője, de munkáltatói jogkörrel és így a tanúra esetleges befolyással nem rendelkezik. Dr. Cz. I. szintén alátámasztotta azt, hogy a tagok taggyűlést tartottak. Az elsőfokú bíróság a bizonyítás részévé tett négy tanúvallomásból egyet sem értékelt az alperes javára annak ellenére, hogy a tanúvallomások egy része büntetőeljárásban került felvételre, így a jelen perben érdektelen a tanúk vallomása. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során nem helytálló következtetést vont le, mivel a bizonyítási eljárás eredményeként egyértelműen megállapítható a taggyűlés szabályszerű megtartása és az azon hozott határozatok jogszerűsége.

Kiemelte, hogy a felperest terhelte a taggyűlési jegyzőkönyvet érdekltként aláíró R. G. és dr. Cz. I. tanúkénti meghallgatásának kezdeményezése, mivel dr. Cz. I. és R. G. jegyzőkönyv aláírásával tett nyilatkozatával szemben egyedül a felperes állította, hogy nem volt taggyűlés. Az elsőfokú bíróság iratellenesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes e tanúk meghallgatására vonatkozó kérelmét nem tartotta fenn, bár a bizonyítás nem az alperest terhelte. A jegyzőkönyvet ráadásul teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalták, így annak bizonyító erejét szintén a felperesnek kellett volna megcáfolnia.

Kiemelte, hogy a felperes állítása szerint a keresetlevelet vezető tisztségviselőként nyújtotta be úgy, hogy az alperesnél nem működik felügyelőbizottság, ezért az elsőfokú bíróságnak ügygondnokot kellett volna kirendelnie.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg, további bizonyítási eljárás lefolytatása nem szükséges. Az alperes megalapozatlanul sérlemelte az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét, mivel a részletesen feltárt összefüggések cáfolatára nem volt képes.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az alperes taggyűlésének összehívása rendjére a Gt., valamint az alperes társasági szerződése az irányadó. Ezek a szabályok garanciát nyújtanak a tagok számára annak egyértelművé tételére, hogy a társaság működését befolyásoló döntések meghozatalára hivatott taggyűlésen vesznek részt, ahol gyakorolhatják a tagsági jogaikat. Az elsőfokú bíróság számba vette azokat az eljárási jogsértéseket, amelyek miatt kizárólag a taggyűlésnek nevezett találkozón felvett jegyzőkönyv alapján nem lehetett megállapítani a taggyűlés megtartásának tényét. A felperes a keresetében vitatta, hogy 2008. április 25-én az alperes taggyűlést tartott. Ilyen előzmények ismeretében a perben az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy az említett napon a társaság taggyűlést tartott, és a felperes számára egyértelművé tette a találkozó taggyűlési minőségét.

Az alperest az őt terhelő bizonyítási kötelezettség alól nem mentesítette az a tény sem, hogy - a fellebbezésben foglaltakkal szemben - a kizárólag dr. Cz. I. által aláírt taggyűlési jegyzőkönyvet ügyvéd által ellenjegyzett, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalták, mert a Pp. nem fűzi a teljes bizonyító erejű magánokiratokhoz a valódiság vélelmét, amely azt jelenti, hogy a felperes által kétségbe vont jegyzőkönyvben foglaltak valódiságát a Pp. 197. § (1) bekezdése értelmében bizonyítani kell. A bizonyítási kötelezettség azt a felet a terheli, aki a jegyzőkönyvet bizonyítékként akarja felhasználni a perben. Az alperes volt köteles a taggyűlés megtartásának bizonyítására, így a bizonyítási eszközök között felsorakoztatott taggyűlési jegyzőkönyvben foglaltak valódiságát is az alperesnek kellett bizonyítania.

Az alperes a taggyűlés megtartását tanúkkal kívánta igazolni, ezért a 2008. április 25-én tartott találkozó taggyűlésnek csak akkor minősíthető, ha a bizonyítás anyagává tett tanúvallomásokból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a tagok mindegyike számára világos volt, hogy nem egy informális összejövetelen, hanem taggyűlésen vesznek részt. Mindezen körülmények miatt az elsőfokú bíróság - élve a Pp. 206. § (1) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörével - nemcsak a tanúknak azt az állítását vonta be az értékelésébe, hogy tudomásuk szerint az alperes taggyűlést tartott a kérdéses napon, hanem vizsgálta a taggyűlés lefolytatásának menetét is. A találkozó megtartásának 2008. április 25-i dátumára és a tanúk meghallgatása között eltelt időre figyelemmel kisebb ellentmondások, pontatlanságok a tanúk vallomásai között még nem hiúsították volna meg az alperes bizonyításának eredményességét, azonban a jelen esetben az eltérések lényeges kérdésekben is megfigyelhetők voltak. A taggyűlés lefolytatásának ilyen lényeges kérdései közé tartozik a Gt. 20. § (3) bekezdésében meghatározott hozzájárulás módja, a taggyűlésen jelenlévők számbavétele, a taggyűlési jegyzőkönyv elkészítésének módja, a felperes távozásának körülménye a taggyűlésről.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a mérlegelési tevékenységéből levont következtetéseit nem kívánja megismételni, a tanúvallomások értékelését csak a fellebbezésre tekintettel ismétli meg, illetve egészíti ki.

Az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem tudta bizonyítani a tagok Gt. 20. § (3) bekezdése szerinti hozzájárulását a rendkívüli taggyűlés tartásához, mivel dr. K. T. először a tagok hallgatólagos hozzájárulását, majd - az elsőfokú bíróság kérdésére - a tagok kifejezett nyilatkozatát jelölte meg a Gt. 20. § (3) bekezdésében foglalt követelmény teljesítéseként. Az ugyanabban a jegyzőkönyvben megtett ellentmondásos nyilatkozatok miatt tehát nem lehetett tényként elfogadni a Gt. 20. § (3) bekezdése szerinti hozzájárulás megadását.

A Fővárosi Ítéltábla a tanúvallomások értékelését kiegészíti azzal, hogy dr. K. T. a 29. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalán úgy nyilatkozott, nem emlékszik arra, vajon F. A.né (aki az alperes állítás szerint közreműködött a jegyzőkönyv elkészítésében) a taggyűlés helyszínéül szolgáló szobában tartózkodott-e vagy sem. Ugyanennek a jegyzőkönyvnek a 6. oldalán már azt adta elő, hogy a büntetőeljárás során meghallgatott személyek nem voltak jelen a taggyűlésen, hanem az irodában tartózkodtak. A büntetőeljárás során vallomást tevő F. A.né nyilatkozata alapján pedig az állapítható meg, hogy dr. K. T. megkérte F. A.nét a taggyűlési jegyzőkönyv vezetésére. F. A.né a találkozó taggyűlési minőségét pedig abban jelölte meg, hogy ha nem taggyűlés lett volna, akkor be se mehetett volna a szobába. Dr. K. T. vallomása a korábbi nyilatkozatával és F. A.né előadásával is ellentmondásba keveredett. A taggyűlés megtartásának bizonyításához elengedhetetlen a jelenlévő személyek számbavételének, a jegyzőkönyv felvétele módjának tisztázása. A tanúvallomások ezeknél is megmutatkozó ellentmondásossága miatt egyik körülményt sem sikerült megnyugtatóan feltárni.

A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az ügyvezetői tisztség lemondással történő megszüntetése esetén nincs szükség taggyűlés tartására, azonban a támadott taggyűlési határozatok között szerepelt a felperes ügyvezetői tisztségről való lemondásával kapcsolatos 1/2008.04.25. számú határozat, amelyet a taggyűlés megtartásának bizonyítatlansága miatt szintén hatályon kívül kellett helyezni. Az a körülmény pedig nem képezte a per tárgyát, hogy a felperes egyébként tényleg lemondott-e a tisztségéről vagy sem.

A felperesnek téves az az álláspontja, hogy az elsőfokú bíróságnak ügygondnokot kellett volna kirendelnie a perben azért, mert az alperesnél nem működik felügyelőbizottság. A Gt. 46. § (1) bekezdése értelmében ügygondnokot csak abban az esetben kell kirendelni, ha a gazdasági társaságnak nincs olyan vezető tisztségviselője, aki a társaságot képviselhetné. Az alperes cégnyilvántartásban szereplő adatai szerint a felperes keresetének benyújtásakor dr. Cz. I. , majd 2008. szeptember 19-től a PK ECONO felszámolója, dr. S. P. látta el a vezető tisztségviselői feladatokat. Az alperesnek tehát volt olyan vezető tisztségviselője, aki a perben képviselte a társaságot, ezért ügygondnok kirendelésének nem volt helye.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre lett, ezért az alperes a költségeit maga viseli és a Pp. 239. §-a alkalmazásával a 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperesnek megfizetni a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése, (3) bekezdése és (5) bekezdése, illetve 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított 20.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét.

Budapest, 2011. április 26.

Dr. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Bleier Judit
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági tisztviselő